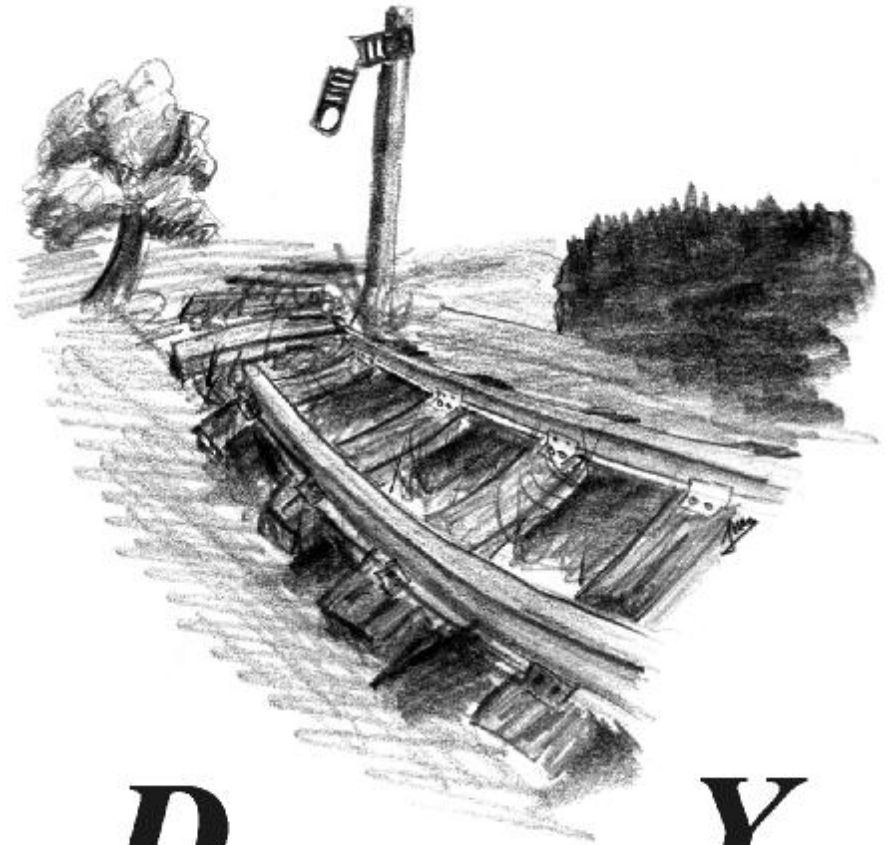

JIM

Vydal Milda jako svou 10. publikaci
Náklad 50 výtisků
© Jim & Milda
(2001)

DÁLKY

Ahoj

To, co právě držíš v rukou je zpěvník. To jsi určitě postřehl /a. Jenže tohle je můj zpěvník - zpěvník člověka, který veřejně vystupoval jen jednou a to ještě úplně náhodou. Musím tě ale předem upozornit, že nejsem nikterak talentovaný skladatel a vše v tomto zpěvníku vzniklo absolutně spontánně. Místy mnohem znatelněji folkový, než by kdo čekal od člověka žijícího Wabárnami. Ale co naplat....v mnoha textech se odráží kousek mého života, pocitů, myšlenek a dalších emocí. Část je ovšem stoprocentně smyšlená a je čistě výplodem mé náctileté fantazie, založené často jen na totální banalitě (slovní spojení či tříakordový motiv). Chtěl-li bych se tu obrátit na někoho, komu jsem vděčný

za přívětivost vůči mě, musel bych oslovit každého, kdo neutekl, jakmile viděl v mých rukou kytaru. Ale tři lidé mě podrželi ze všech nejvíc - Alča Blažejovská, díky které jsem vůbec začal hrát, zpívat i skládat, Číra, který toleroval mé větší či menší prohřešky v písničkách a "tahal se" se mnou po akcích a běkal se mnou často do rána i ve vlaku cestou domů a Martin Jambor, mladík - netramp, který se mnou držel ve škole na třeboňsku mezi tou bandou snobských mastňáků. Těmto lidem bych i snad nesobecky tento zpěvník věnoval s velkými díky.

Případné nespokojenosti odkazují na Ústavu ČR o právu svobodného projevu. Takže přeji (snad) příjemné počteníčko a i případný poslech

Ahoj Jim

Ahoj kamarádky a kamarádi!

Trampská písnička se v posledních letech potichoučku vytrácí, jakoby někam nenápadně mizela v davu nepřeborných konkurenčních stylů. Někdy se mi zdá, jakoby i trochu volala o pomoc. O pomoc všech vandráků a toulavejch, vždyť je tolik krásných témat, o nichž by se mohlo začít skládat. Ono to ale zase není jenom tak. Pokud někdo k něčemu obdobnému alespoň zlehounka přičichl, přitaká mi o vážnosti daného počínání. Každá trampská hudební tvorba citlivě odhaluje vnitřní rozpoložení i pocity autora, který se pokouší něco sdělit svým blízkým, kamarádům, prostě tuláckým duším. V písničkách kamaráda Jima právě nacházím tak trochu svého vnitřního světa z dob, kdy mi bylo těch krásných náct, jenom jsem to, na rozdíl od něho, nedokázal převést do stavu zrození. Srdce tuláka dává ostatním něco ze sebe, svých myšlenek i rozporů, lásek izklamání, štěstí a smutku. Z textů je cítit jádro tuláckého života od vůně dalek, prošlapanejch bot, až po ty zvláštní „loudavý“ návraty. Dravost mládí spolu s citelným elánem zakryje chybičky či slabší místa vcelku celistvého textového i svým způsobem osobního hudebního pojetí. Mít chuť právě dělat něco pro pobavení a spokojenost ostatních i vnitřní potřebu sdílnosti je nádherná vlastnost. A brána do muzikantského světa se otevírá, sladká i zrádná, svůdná i krutá.

Věřím, že si mezi Jimovou prvotinou najdete tu svou „srdeční“ melodii, která Vás osloví a třeba si ji i oblíbíte. Rovněž dále věřím a jsem téměř přesvědčen, že autora neuspí mámivá ukolébavka sebeuspokojivého přesvědčení a bude kráčet směle vpřed stále v tuláckých stopách. A nakonec mi určitě dáte za pravdu, že největším darem a odměnou pro každého velkého či malého autora, je bezesporu zlidovění té či oné skladbičky. Kdo ví....

Drobek (T.O. Podkova, Oslavské boudy)

SEZNAM PÍSNÍČEK

1. **Stopařům na 360**
2. **Ztracenou kolejí**
3. **Kotlíkáři**
4. **Výprodej**
5. **Poslední jízda šíleného vlaku**
6. **Zkamenělej zámek**
7. **Hej! Nikki**
8. **Další stop**
9. **Stěhovavá (jako motýl)**
10. **O hvězdě**
11. **Ráno**
12. **Krizové blues**
13. **Truckerova zpověď**
14. **Zas prší**
15. **Už to není, jak to bejvalo**
16. **Potulnej zahradič**
17. **Bludnej stín**
18. **Falešný ideály**
19. **Vánoční romance**
20. **Když vane jižní vítr**
21. **Dálky**
22. **Návrat**

Obrázky: Jim, Marko Čermák, Corell clipart

Obrázky akordů: Milda

Korekce: Jim a Milda

Návrh obalu, grafická úprava, sazba, zpracování obrázků, tisk, kompletace.... - Milda

Kontakt: Milda Dvořák, Tyršova 485, Nové Město na Moravě, 592 31

12. **Krizové blues:**
"Trochu života do toho umírání". A nakonec proč ne? Stačí najít jedinou dobrou věc a na ní postavit celý den.
13. **Truckerova zповěd':**
V životě jsem neřídil velkej Kenworth po "Route 66", ale komu to vadí? A když slyším betátnou písničku v rokenrolovém stylu americké country a znám její název, tak proč si nezappívat vlastní slova?
14. **Zas prší:**
Tolik plánů a představ... a ono začne pršet. Ten déšť ale není z oblaků. Je z našich srdcí. Tenhle déšť nepřestává.
15. **Už to není, jak to bejvalo:**
Nejhorší je propadnout sebelítosti. To vím sám nejlíp.
16. **Potulnej zahradník:**
Původně je to vlastně moje báseň. Ale po přečtení se mě Alča ptala, proč nezkusím něco z toho zhudebnit. Nejdřív jsem to zavrhl, pak mi to ale nedalo a snad to tak špatně nedopadlo...co myslíš?
17. **Bludnej stín:**
Spousta písničkářů napsalo alespoň jeden ponurej a děsivej text. I já to zkusil...a jak to dopadlo...však vidíš!
18. **Falešný ideály (Čírovi):**
Když se jednou zastavíte a uvědomíte si, že je něco špatně, je těžké to vrátit...
19. **Vánoční romance:**
Vánoce jsou pro mě časem spíše melancholickým, plným zdánlivé naděje, když vyjedu ven...a plným otevřených srdcí obměkčených melancholií. Tuhle zvláštní náladu člověk nemusí mít jen o Vánocích.
20. **Když vane jižní vítr:**
Když sedíte doma, nic vás nebaví a nic nemůžete, přemýšlíte, jaké by to bylo, kdyby...
21. **Dálky (Vlakem půlnočním):**
Moje nezjištná (a možná i marná) snaha přiblížit se k hobousárnám.
22. **Návrat**
Snaha o klasický smutný příběh nepovedeného tuláckého syna a jeho ztrápených rodičů.
P.S. Díky kamarádům Alče a Mirkovi za poslední řádek 2. sloky.

1. STOPAŘŮM NA TŘISTAŠEDESÁTÉ Capo 5 2000

• G Dmi G Dmi

1. Boty zablácené na krajnici postávají,
čekaj, že jim třeba někdo zastaví.
Auťák až mi blikne u pangejtu a prach rozvíří,
snad si odpočinou nohy bolavý.

2. Jako pokaždý i tenhle pátek vyrazím
po silnici číslo třistašedesát.
Každěj kilometr našlapanej je už na mě znát,
večer to mám na flek akorát.

- R₁: A tak jako každěj pátek zase stojím s kytarou
v mlze, že mě někdo světlem pozdraví.
A když otevřu pak dveře, jenom mrknu na šoféra
"kam tě vedou tvoje boty toulavý?"

3. Zase na fleku mě kluci rumem přivítaj,
večer ze všech starostí zbyde jen dým.
Pod širákem nebo v seně, jestli vůbec půjdem spát,
v neděli zas zpátky vyrazím.

- R₁: A tak stejnou cestou zpátky zase stojím s kytarou
v mlze, že mě někdo třeba pozdraví.
A když otevřu pak dveře, jenom mrknu na šoféra:
"domů vedou mě my boty toulavý."

- vlakem jezdit mě už vůbec nebaví.

2. ZTRACENOU KOLEJÍ

1999

Emi

1. Ztracenou kolejí teď šourám se do dálky,
C
když s někým promluví, tak zeptám se jen kudy.

D

Je ze mě dezertér, já nechci jít do války,

Emi C D Emi

utíkám před světem a ne jenom tak z nudy.

2. Ta cesta není dlouhá, vím jak bude končit,
po týdle trati já už šlapal jsem snad stokrát,
za dva dny vrátím se tak není proč se loučit.
tuhletu píseň snad nedokážu dohrát.

G Emi C D
R: V pátek bágl zabalím, holce pusku dám,
G Emi C C# D

Neboj já se neztratím, tak mi promiň,

G G7

teď pospíchám.

C Cmi G
V očích blejskly dva cáry kolejí,
D# D G

snad jednou kamarádi sklenku dolejí.

3. Toulám se sám a vždycky kytaru mám s sebou,
poberu svoje věci, žebadlo a flašku.
Do trampskýho nebe andělé si mě vezmou
a budu rád, že Bůh skončil tuhleto frašku.
4. Až hrobník zakope mě čtyři metry pod zem,
mý děvče nahází mý krámy do krabic.
Jen cancák zabal, potom vydej se tím směrem,
najdi dva cáry kolejí a jinak nic.

R: V pátek...

Úvahy k písním

- Stopařům na třistašedesáté:**
Každý písničkář ve své tvorbě odráží vlastní zkušenosti a zážitky. Řidiči kamiónů, hlídači u tratí i různorodí zaměstnanci - oběti osmihodinových směn...i stopaři...
- Ztracenou kolejí:**
Jen se sebrat a jít...miluju písničky, které jdou až do konce i obsahem.
- Kotlíkáři (Alence):**
Spousta masťáků se nám trampům směje. Vlastně nám nerozumí. U této písně jsem měl problém s názvem. A tak jsem ji nejdřív "dal" Alče.
- Výprodej:**
Nevím jestli tento půvabný žáčkův text někdo zhudebnil (jeden z prvních ve sbírce "Textapeal") a ani nevím, jestli se na mě nesběhnou penězochtiví zástupci OSA. Co vím je to, že i takový text má lidem co říct...mě tedy určitě ano.
- Poslední jízda šileného vlaku:**
Další snaha o drsný Wabárenský motiv jak textem, tak i hudbou. A moje oblíbené téma - vlaky.
- Zkamenělej zámek:**
Každý z nás má místočko, kam se chodil odreagovat, ať už sám, nebo s nejlepším kamarádem. Věnováno Alče z Brna s díky !
- Hej Nikki:**
Věnováno Nikki ze Žiliny...původně jen tak, posléze k narozeninám. Vše nej...
- Další stop:**
Ve všem je riziko. I ve stopování. Nejlepší je se na něj připravit. Vždycky je ale v něčem jiném, než na co jsme se připravili.
- Stěhovavá (Jako motýl)**
I tohle je způsob loučení.
- O hvězdě:**
Něco krásného a skutečného se po letech rozplyne jak dým. Co potom? Zbyde jen malá vzpomínka. Třeba jízdenka.
- Ráno:**
Představ si ráno na vandru či potlachu...odmysli si případné důsledky nočního života...v ránu je vždycky něco kouzelného ať už člověku třeští hlava nebo ne. A nebo nejít vůbec spát a sledovat jak si ráno razí cestu mezi stromy...

22. NÁVRAT

28.7. 2001

1. Je to už hezká řádka let,
co jsem se z města někam ztratil.
Poznávat jsem chtěl svůj svět,
nemyslel na to, že bych se vrátil.
2. Je to už hezká řádka let,
máma probřečela celou noc.
Táta řek: "no tak si leť
a pošli pohled, když budeš švorc".
- R₁: Z dálky toulavý, jako boty tvýho táty,
co je v předsíni nechával,
když se vrátil z dálky,
na kterou se v noci tajně těšival.
3. A tak jsem projel půlku světa,
od města k městu jsem se flákal.
Po romantice bylo veta
a občas pod mostem jsem plakal.
4. Tak jsem se vrátil domů, mámo,
prej bůh si tátu k sobě vzal.
To bylo ve tvým listě psáno,
po šesti letech teprv jsem se domů hnal.

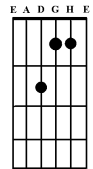
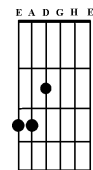
- R₂: Z dálky toulavý, jako boty mýho táty,
co je v předsíni nechával,
když se vrátil z dálky,
na kterou se v noci tajně těšival,
na kterou se v noci tajně těšival,
na kterou se v noci tajně těšival.

3. KOTLÍKÁŘI

Capo 2

2000

- G C G Emi D
G C G
1. Říkají jim kotlíkáři, kluci v zeleným
a holky jakbysmet.
G C G
Nepíše se o nich v slabikáři, přece
patří jim celej širej svět.
C Emi D
Nepoznali nikdy pravej domov svůj,
proto s ránem odcházejí stůj co stůj.

Amimaj7*Cmaj7*

- Cmaj7 Emi
R: Stesk a samotu v zimě dýchají,
Cmaj7 Emi
v pátek a v sobotu doma sedí.
Cmaj7 Emi
V neděli letní písne zpívají,
Ami Amimaj7 Ami7 D
sedí a do okna smutně hledí.
G C G
A čekají, až je jaro pozdraví.
2. Nezapomeň, co jsi kdy dostal, ale
zapomínej, co jsi kdy dal.
A úsměv, když jsi sázku prohrál,
to je hlavní, aby ses furt smál.
Nad ránem tiše torny sbalí,
musí odejít, tak pročpak by si lhali.
- R: Stesk a samotu v létě neznají,
v pátek a v sobotu po světě chodí.
V neděli do hnízd se slétají,
ptáci ze zámořskejch lodí,
za týden s víkendem se pozdraví.

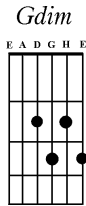
4. VÝPRODEJ

Capo 5

J. Žáček/Jim

27. 9. 2001

- G** **Gdim**
1. Když vítr voní po jaru
Ami **D**
odložte nesváry a hádky,
G **Gdim**
kupte si štěstí v bazaru
Ami **G**
třeba i na měsíční splátky.

- Ami** **Emi**
R: Kupte si štěstí v bazaru
C **D**
štěstí je štěstí - to se hodí,
G **Gdim**
v domácnosti i do baru
Ami **D** **G**
na cesty letadlem i lodí.
2. Štěstí vám zjemní móresy
budete na něj zpívat ódy
kupte si štěstí, kupte si
i když už dávno vyšlo z módy

R: Kupte si štěstí...

21. DÁLKY (VLAKEM PŮLNOČNÍM)

Capo 2

2001

- Emi7** **C** **Emi7**
1. Vlak půlnoční, jak málo stačí naskočit a jet,
C **Emi7**
ze střechy sledovat celičkej svět.
Ami **Ami7** **Emi7**
Vlak půlnoční, v dálce už duní.

2. Vlak půlnoční, to je jízdenka do nekonečných dálek,
blázen, kdo jezdí jen po vandrbálech
Ami **C** **G C G C**
a do očí mu lampa svítí.

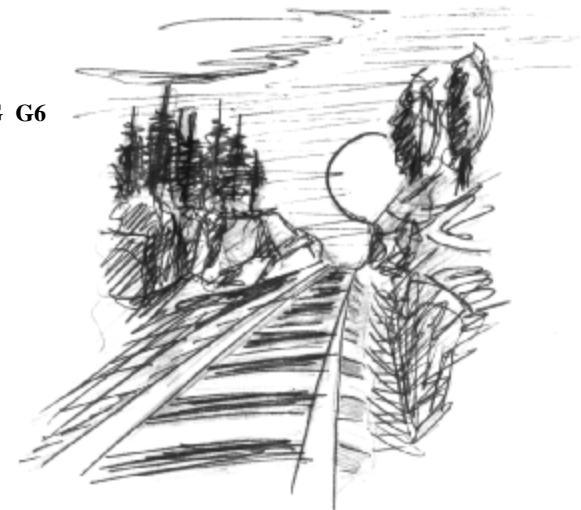
- G C G C G** **Ami D** **Emi**
R: Hů.....už jede vlak, dálky zvou, už je to tak,
G C G C G **Ami D** **Emi**
hů.....už jede vlak, dálky řvou ve skalách.

3. Z cest dalekejších tobě na kanadách zbyde jenom prach
a voblíkaněj chodíš jako vrah.
Svět na tě dejch svojí vůní.
4. Však pokaždé, ty jak malý dítě poslechneš a jdeš,
a jako tulák děláš si co chceš.
Té své neznámé pošeptáš.

R: Hů...

C **G**
Pak počkáš na tu chvíli
Ami **A7** **D**
snad se dočkáš, dojdeš k cíli.

R: Hů.....[:Už jede vlak:] 3x

1. Už zase sníh slejzá z holejch stromů,
 a sluneční stíny po zdech skáčou.
 Už zase smích slyším od sousedních domů,
 a tvý smutný oči pro mě pláčou,
 že odcházím, zas odcházím do lesů co nikde nekončí.
 Zas cítím tu sladkou vůni vřesu,
 už zase vane jižní vítr.
2. Vzpomínám si na tu lesní cestu,
 po který jsem se vracel snad tisíckrát.
 Voblíkám si svoji starou vestu
 a starou melodii si tu pískám.
3. Znovu se sejde celá parta
 a uděláme velkéj oheň.
 Jirka, Cmunda a Komár Franta
 a zimě řeknem nahlas "sbohem".
 Už bílý ráno pomalu se blíží.
 Co naplat, nebudem spát.
 Však oči se mi dlouhou dobu klíží.
 Když začne vanout jižní vítr.
4. Až zase dojdu k naší chajdě
 a kosti klidně pod strom složím.
 Možná, že mě někdo najde,
 a možná mi hlavu podloží.
 Pak prosím, mě tam taky zakopejte
 a jednou za rok na hrob kytky dejte,
 až začne vanout jižní vítr.

1. Jako malej kluk já stával za plotem,
 mašinfiru, co kolem projížděl,
 já sledoval s velkým snem
 "týhle tratě budu jednou král".
2. Roky se hnaly a já už skoro chlapem byl
 každěj perón týhle tratě už jsem znal.
 A každěj výpravčí mě vždycky pozdravil
 a já se tenkrát mašinfrou stál.
- R: Musím už dál, trať na mě nečeká
 vždyť jsem je znal, tak kterej grázl mi ji vzal.
3. Tuhle štreku já už znal nazpaměť,
 každou zatáčku, každý stoupání.
 A pak přišel lístek: "do války teď jed',
 svýho svědomí poslechni volání".
- R: Musím už dál...
4. Šest let na to já se k trati navrátil,
 domů ke svý dobrý mašině.
 Z kolejí lesk dávno už se vytratil,
 tak jsem tam seděl s rukama na klíně.
5. Tak z týhle trati život záhy utekl,
 já vlezl do boudy se vzpomínkou,
 že most už není, mi nikdo neřekl,
 poslední štreku v půlce já měl za sebou
- R: Musím už dál...
- R: Musím už dál, trať na mě nečeká
 vždyť jsem je znal, tak kterej grázl mi ji vzal.

6. ZKAMENĚLEJ ZÁMEK

Capo 5

2001

G6 F#6 F6

1. Ta skála, co jsme poznávali o víkendech volnejch,
 když pár kiláků za město jsme odpoledne táhli.
 A kousek slunce v tomhle lese nám byl fakt dobrej,
 pak na kámen jsme vylezli - bylo nám prostě fajn.

2. _A Tak do tý my jsme zařikali těch pár chvil smolnejch.
 Studenej kámen pro nás teplý pohlázení měl.
_B Dva kamarádi: On a Ona, co říkají: "Seš mý nej".
 Kdo neviděl, ten neuvěří, nemá ani šajn.

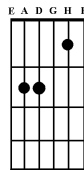
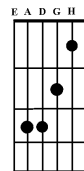
- R: Tu skálu možná někdo zbourá, z lesa třísky nadělá
 a páni z města si svý sídla postaví.
 Jen vůně lesa a vzpomínky na nás tiše prozradí,
 že toulali se ti dva blázni za falešnou ideou.
 On byl poblázněnej básník, ona jeho oporou.

3. Čas půjde dál a my zestárnem doma ve svým gauči.
 Ta skála, co jsme po ní lezli - Zkamenělej zámek.
 Čas umírá jak světlo starejch vyhořelejch loučí
 a místo, kde se schováváš znám jen z poštovních známek.

- Jak toulali se ti dva blázni za falešnou ideou,
 on byl poblázněnej básník, ona jeho oporou.

2. _A[Bez textu]
_B Dva kamarádi....

- R: Tu skálu....
on byl poblázněnej básník, ona jeho oporou

C/Emi*Fmaj7***19. VÁNOČNÍ ROMANCE**

17. 10. 2001

1. Na vlak jsme čekali a ty jsi kousek dál
 seděla a trpěla náš křik do kytar.
 U nohou spousty tašek, tváře červený,
 to od zimy, co i nám prsty trápila.
 To tenkrát byla asi půlka prosince,
 v očích jsi měla slzy jako kapky vína na sklínce.
 A v prstech dopis, kterej jsi právě otevřela,
 že prej dál už tě nechce znát.

F#mi D E D F#mi E

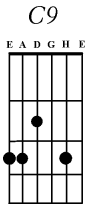
- Áááá...áááá

2. Sedelas tiše, ruce v klíně složený,
 rukávem otírala svoje krásný oči zmožený.
 Čekalas sama na vlak v 14:25
 a v dlaních držela jsi celý svůj dosavadní svět.
 A já si v duchu říkal: "tak to nemá být,
 takový hodný děvče nemůžeš jenom tak opustit".
 Tak jsem tiše sbíral sílu říct ti: "holka neplač,
 tak jen se seber a pojď k nám".
3. Ona oťřela si slzy, koutkem usmála se na mě
 já jsem zajásal, když přijmula mý nabídnutý rámě.
 Pak spolu probírali, jak je život prima,
 taky o Vánocích, i když je venku zima.
 Pak se vlak zastavil a ona řekla: "Promiň, musím jít"
 a já dál slyším slova: "kdo ví,
 buď dál ten blázen, co zlomený srdce
 konejší o Vánocích".

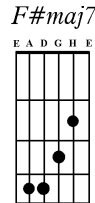
- coda: Na vlak jsme čekali a ty jsi kousek dál
 seděla a trpěla náš křik do kytar.

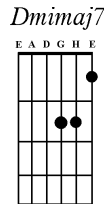
- C9** **Ami7**
 1. Dnešní noc bude, kluku, mrazivá.
Gdim **Hmi**
 Příroda, to je holka bláznivá,
F#maj7 **G**
 má někdy prapodivný manýry,
G# **G** **Fmaj7** **Ami7**
 když na tě ukáže tvář unavený krajiny.

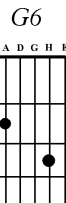
2. Ze zašedlejších sešitů
 a zažloutlejších fotek,
 z pár krásnějších pocitů,
 jak její tvář a její dotek.

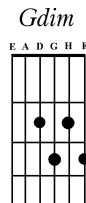
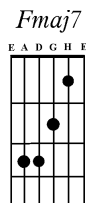
- G** **A7** **Dmi** **Fmaj7**
 R: Tak proklatě málo ti zbylo, jak hrstka v dlani
Emi **Emimaj7** **Emi7** **A7**
 a z ideálů jen jediný přání.
Dmi **Dmimaj7**
 Všechno zpátky zas, jenže
Dmi7 **E** **Ami** **Fmaj7** **G6** **Ami**
 nejde vrátit čas do starých kolejí.

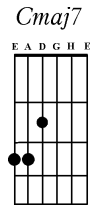
3. Nad ránem míváš
 nedohranou náladu,
 dopředu se díváš - hledáš
 nějakou tu návnadu zůstat tu dál.

- [Fmaj7 G6 Ami:]**
 R: Tak proklatě.....kolejí.

- **G** **Ami7** **D** **C** **G** **D** **G** **Ami7** **D** **C** **D** **G**
G **Hmi7** **Emi7**
 1. Hej Nikki tak je zase pátek, jeden z těch co znám
Ami **G** **D**
 i bágl na mejch zádech ti to zase prozradí.
Hmi **C**
 tak nepřemýšlej o tom, kudy půjdem, odkud kam,
Ami **D**
 vždyť všude na nás čekaj blázní, jako jsme my dva.

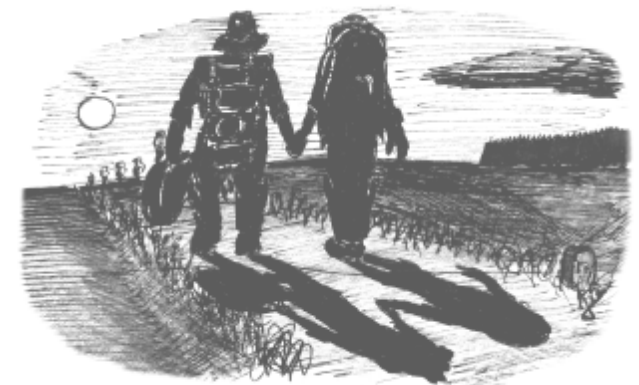

2. Hej Nikki vzal jsem nějaký víno večer bude fajn,
 že maskáče máš špinavý, nikomu nevdá
 a kde si lehneš navečer sami nemáme šajn,
 dyť je to fuk zas ráno vyrazíme o kus dál.

- Cmaj7** **Hmi7** **Bmi7**
 R: Ty páteční odpoledne zvláštní mají kouzlo
Ami7 **D7**
 a za městem vzduch tetelí se krásnou samotou.
 Svět bude zase jenom bedna která dá se vypnout.
G **Ami7** **D** **G**
 Tak dělej Nikki nebo zase nechytneš stop

- 3. Až hospodský nám poví že za chvíli zavírá
 a my dva se rozdělíme o hlt poslední
 snad do tvech očí chvílema se klidně zadívám
 a vyčtu z nich že vzbudíme se až po poledni.

- R: Ty... •

8. DALŠÍ STOP

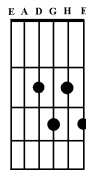
Capo 1

2001

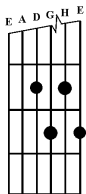
● Emi Gdim Emi Bdim Emi A G# G F# Emi

1. Zas horkej asfalt pálí tvoje boty
 Emi Ami D C
 Emi D C H7
 a na zádech svázanou deku máš.
 E7 A Ami
 A Jak zpívaj dráty v hlavě nosíš noty
 C H7 Emi
 a dvě auta podle zvuku rozeznáš.
 E7 A Ami
 B Jak zpívaj dráty v hlavě nosíš noty
 Emi A G# G F# Emi
 a dvě auta podle zvuku rozeznáš.

Gdim

Bdim

-
2. Už kolikrát ses vozil pěkným fárem
 a kolikrát jsi stopnul každej křáp.
 AB [:A málem jsi se stal stopařským králem
 a málem jsi do svého hrobu šláp.:] AB
-
3. Pak jednou zastavil ti auťák černej,
 v něm holka, že prej nabídne ti ráj.
 AB [:Že zůstals radši týhle štrece věrnej
 je jasný, dyť jsi zůstal, kde tě znaj.:]
-
4. Však jednou, mladej, počkej až to přijde
 ta holka z auta nepustí tě ven.
 A Že smrti konečně ten kšeftík vyjde
 a další víkend bude jenom sen.
-
- E7 A Ami
 B Že smrti konečně ten kšeftík vyjde
 Emi A G# G F# Emi Gdim E
 tak na to spolehni se a jed' ven.

17. BLUDNEJ STÍN

Capo 5

2001

1. Když v roce osmnáct set šedesát rozhod se starej Joe svý stádo hnát
 Ami D Ami C7 E7
 F C E7 Ami D Ami D F E
 a sebral partu honců z vesnice a synka, co byl na koni moc rád.
 Ami D Ami C7 E7
 Řek "chlapče svýho koně osedlej a na šestset mil štreky nachystej,
 F C E Ami D Ami
 se svojí sestrou a matkou rozluč se a k ohradám pak rychle pospíchej."
- R: C G F C
 F E Ami D F E Ami D F E Ami D F E Ami
 tak tu bloudím dál - hledám slunce, jenom sám, s nožem v ruce.
2. Po tejdnu cesty, když tábořili a počítali míli za mílí.
 Pět chlapů od hor, koně splavený, jestli se můžou ohřát na chvíli.
 Hned zvědavej odkud a kam ženou a že by rádi s nima najednou.
 Řek starej Joe "chlapci jsou znavený" navíc sílu, že mají potřebnou.
- R: Můj stín...
3. To ráno bylo studený jak led a jezdcí v očích napuštěnej jed
 že honáci maj ruce svázaný, vo stádo jim šlo, to je jasný hned.
 Však synek ležel kousek opodál, pod křovím by ho nikdo nehledal.
 Do jezdců vystřílel desítky ran a na živu jsem zůstal jenom sám.
- R: Můj stín...
4. Skrz zapadající slunce jsem tam stál a s nožem v ruce potichu se smál.
 Že ostří v jeho hrudi najde cíl a tiše s ním pak v poušti umíral.
 Když večer padl na mrtvolu těl si řekl Joe, že pohřbít by je měl.
 Když na hroby pak kvítí položil, řek "tolik zla jsem nikdy neviděl."
- R: Můj stín...

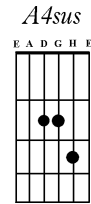
16. POTULNEJ ZAHRADNÍK

Capo 2

2. 10. 2001

• **D C G**

- D** **C**
 1. Už nemáš, co bys ztratil a nemáš pro co žít
 D **C**
 ze stromu zbyl ti jen pahýl, tak ti nezbejvá, než jít.
 G **D**
 Hledáš novou sazenici, zatím ostatní stromy zaléváš
 Emi **F#mi** **C** **G** **A4sus** **A**
 a jen ohnutou lžící svůj vlastní strom okopáváš.

- D**
 R: Seš jen potulnej zahradník
 Ami7
 co skládá kytkám slib
 Emi
 a uléhá si na trávník
 A4sus **A**
 učí se z cizích chyb.

2. Třeba jednou blesk tě srazí, nebo položí tě zuby z pily
 a každý se hned sází, že vydržíš jen chvíli.
 Za čas ale přijde slunce a jaro dá ti nové listí
 a svět ti podá obě ruce, že nejsi špatný časem zjistí.

R: Seš jen

- D** **C** **Emi** **A4sus** **A** **D**
 coda: Tak už máš něco, co bys ztratil

9. STĚHOVAVÁ (JAKO MOTÝL)

1999

- C** **Emi** **Ami** **Dmi** **G**
 1. Promiň krásko, jak život já si žil.
C **Emi** **Ami** **Dmi** **G**
 Promiň krásko, já chtěl žít jak motýl,
F **G** **C** **A**
 z květiny na květinu, poznávat přírodu,
D **G** **G+**
 přelétnout přes úžinu, koukat se na vodu.
C **F** **Emi** **Dmi** **C**
 Jak zafouká vítr, já hned odletím.

2. Nemám zájem bejt spoutanej jak ty,
 velkej nájem za malinkej byt.
 Spacák a karimatku, o celtě nemluvě,
 ustelu si pod hvězdama, budu spát jak nemluvně.
 A až mi bude nejhůř, pošlu ti pohled od jihu.
3. A až mi kytkva uvadne a vítr zamrazí,
 pošlu pár pohledů daleko do mlází.
 Odejdu bez okolků, tiše a bez smíchu,
 kouknu na milou holku, řeknu jí potichu:
4. Promiň krásko, jak život já si žil.
 Promiň krásko a chtěj žít jak motýl.
 Z květiny na květinu, poznávej přírodu,
 přelétni přes úžinu, koukej se na vodu.
 Jak zafouká vítr...

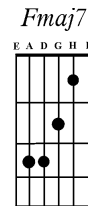
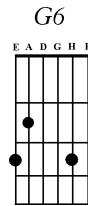
10. O HVĚZDĚ

Capo 3

2000

- **Ami G6 Emi Dmi7 G**

1. Každý den v deset, než jsem šel spát,
 Emi **Ami**
 v otevřel okno a vyhlídnul ven.
Ami **G6** **Fmaj7**
 Sledoval hvězdu, co měl jsem rád
 Emi7 **Dmi**
 a jen o ní nechal snít si ten sen.
 G **Dmi** **G** **C**
 Že ke mně sestoupí v saténu modrým a pošeptá:

C **G** **D**
 R: Čekal jsi dlouho, to dobře vím
 F **C**
 a žil jsi jen z přeludů, jak kouřovej dým.
 G **D**
 Na chvilku pouhou já se objevím
 Dmi7 **Ami**
 a z lidskejch osudů ti život postavím.

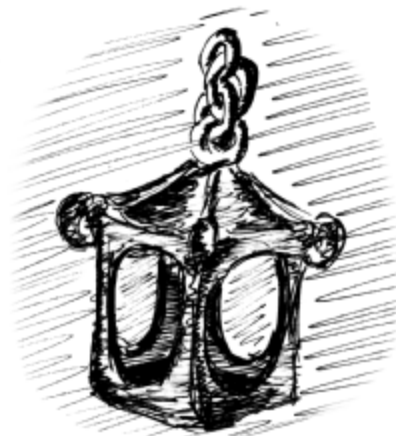
2. Pod jejím krokem roztával led,
 stříbrný vlasy, tu vůni už znám.
 A v jejích očích byl celej svět,
 kde jsi, má hvězdo, marně se ptám.
 Kam jsi se ztratila a z dálky slyším:

R: Čekal jsi dlouho...

3. Včera jsem zase sledoval nebe
 a chtěl jenom snít svůj malej sen.
 Hvězda však nikde, v srdci mě zebe.
 Jak bez ní žít každíček den?
 Vždyť žádná jiná mi nepošeptá:

R: Čekal jsi dlouho...

- **+ Ami**

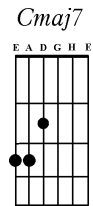

15. UŽ TO NENÍ, JAK TO BEJVALO

Capo 2

2000

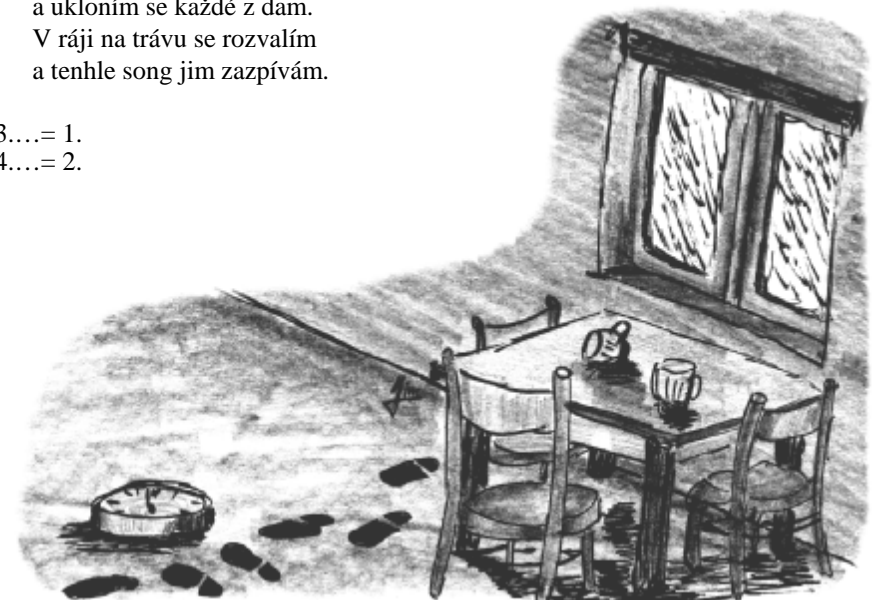
Dmi **C** **Gmi**
 1. Už to není, jak to bejvalo,
Ami **Dmi**
 a přece svět se točí dál.
Dmi **C** **Gmi**
 Už to není, jak to bejvalo,
Ami **Dmi**
 když jsem svoje songy hrál,
 G **C** **G**
 když mi každý děvče mávalo
C **D** **Emi**
 a já se vždycky pouсмál.
Dmi7 **Cmaj7** **G**
 Holt už to není, jak to bejvalo
Dmi **Ami** **Dmi**
 a já už nejsem trampů král.

2. Už si bágl sám nezabalím.
 Bolí záda, co dělat mám?
 Možná dnes, či zítra zakalím
 no a co, vždyť jsem tu sám.
 Pánu Bohu nebe pochválím
 a ukloním se každé z dam.
 V ráji na trávu se rozvalím
 a tenhle song jim zazpívám.

3....= 1.

4....= 2.

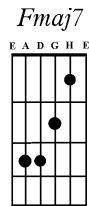

14. ZAS PRŠÍ

Capo 3

2000

- G** **Ami**
1. Sedím sám u jednoho stolu,
Fmaj7 **G**
sedím sám nad kafem.
Ami
Přemítám jak jsme spolu,
Fmaj7 **G**
a doufám, že omládnem,
Hmi **C**
že nás přestanou bavit hádky
Emi **D**
a všední dny budou zas svátky.

- C** **G**
R: Zas prší, padaj kapky do trávy,
Hmi **C**
zas prší, zavřeš oči bolavý.
Emi **C** **D** **G**
A jdeš spát a nemáš chuť se vůbec smát.

2. Každý pátek byl jen náš,
na nádraží přesně v pět.
Nehrál roli kalendář,
před náma byl celý svět.
Hlasem prokřehlým, na zastávce,
pár korun v dlani a pivo v sázce.

R: Zas prší...

- G** **Ami** **Fmaj7**
Dneska oknem koukám ven, jak tam prší,
G
to je zas den.

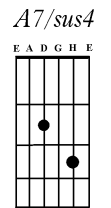
11. RÁNO

Capo 5

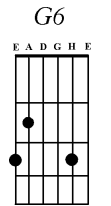
12. 8. 2001

Cmaj7 **D** **Emi** **Cmaj7** **D** **Ami7**

- G6** **A7/sus4** **C9** **D**
1. Ráno z říše snů a fantazie bývá bránou.
G6 **A7/sus4** **C9** **D**
Ráno, někdy vysvobození, někdy touha zůstat spát.
Emi **C** **Ami**
Dávno, víš, že když se zdravíš se starou známou
D
je to jenom samej chlad.

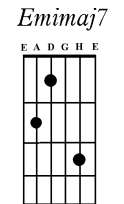

2. Tančí, stíny od plynovejch lamp a jsou k pláči.
Tančí a netuší, že ráno po nich ani kouř nezbyde.
A tak stačí, že až ráno, až se probudíš
chytíš zase druhé dech.

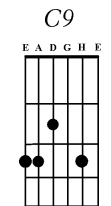

- Cmaj7** **D**
R: A sny se rozpustí jako cukr v ranní kávě
Emi **Emimaj7** **Emi**
a z lógru na dně hrnku hádáš počasí.

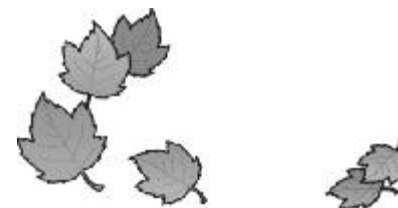
- Cmaj7** **D**
Už nemáš chuť jenom tak se válet v trávě,
Hmi **Ami7**
tvůj plamen naděje někdo tajně uhasil.
Emi **Hmi** **Bmi** **Ami** **D** **C**
Ty se topíš v představách, že tě někdo zachrání.

3. Další den ti odkryje své barvy - to ti stačí.
Další večer u ohně, až půjdeš spát víš, že se těšíš.
Až si ráno cestu lesem plným hvězd proklestí,
až se probudíš.

R: A sny... end C Emi

12. KRIZOVÉ BLUES

Capo 1

2000

1. Znáte to, na vás, když přijde ta podivná krize,
 lidi vám na život zkaží veškerý víze.
 Už vám ani kafe nechutná, i ta holka je na vás
 furt zlá a myslíte, že vás brzo odvezou.
2. To máte chuť se někam důvěrně svěřit,
 aniž byste si s ním síly museli měřit.
 Vždyť nikdo jinej vůbec netuší, co vás
 škrábe na duši, když světem chodíte jak ponocnej.
- R: Věřte mi, přejde to ve zdraví,
 kopněte do toho, jestli vás to nebaví.
3. I já se vobčas nakazím tímhle tím šmejdem
 a dokáže mě to držet třeba celej tejděn.
 Penicilín na to není a nepomůže mi ani snění,
 a tak přemýšlím, co s tím udělám.
4. Přišel jsem na něco, možná to bude spásnej nápad.
 Klidně si zdrhněte, jestli mě nechcete chápat.
 Do ruky vezmu kytaru a spustím tohle krizový blues
 a je mi jedno jestli se vám nelíbí.
- R: Věřte mi...
5. Tak teď už víte co dělat, když přijde ta krize,
 vyjeďte po ní ať kouká urychleně zmizet.
 Kecat si nenechte do života i když vás tlačí levá bota.
 Klidně se zujte a běžte bosí dál.

13. TRUCKEROVA ZPOVĚĎ

2000

1. Já jezdím už dlouho, už dobrejch pětadvacet let.
 Já jezdím už dlouho, už dobrejch pětadvacet let.
 A všichni na silnici říkaj mi truckerskej kmet.
 Můj auťák už spíš vypadá jako železnej vrak,
 však nikdy mě nezklamal můj bílej náklad'ák.
2. [:S tím autem já za život projel už snad celej svět:]
 ale pořád se těším, abych už si zas do něj sed.
 Když motor běží slyším hřmít stáda bizonů
 a po štrece úleva, když vrátím se zpět domů.
3. [:Jen holky mě nechcou, prej radši mám auto, než je:]
 na nervy mi ctitelka Meredith stále hraje.
 Že naftou furt smrdím a obličej zarostlej mám,
 tak sorry, má krásko, to radši už zůstanu sám.
4. [:Bílej pruh sleduju z New Yorku do Kansass City:]
 a vím, že s večerí tam na mě čekáš jenom ty.
 Jenže já radši v truck stopu párek s hořčicí mám.
 Tak sorry, má lejdy, já nejradši večeřím sám.
5. [:Mí přátelé dávno už svý káry vyměnili:]
 svý pevnosi na kolech na šrot už vyhodili.
 Teď v červenejch Kenworthech po světě ženou se dál.
 Jen já bílý Líze nadosmrtní věrnej zůstal.
6. [:S tou károu dojedu si jednou k bráně nebeský:]
 tam zapíchnu auťák a papíry a svý desky.
 "Už přijel jsem, kluci, a stih jsem to jenom tak, tak".
 Pak naposled pohladím svůj bílej náklad'ák...
 ...tak sorry, můj parde - já už jinýho šéfa mám...

